

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Kmetty-utca 11. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Tanítóknak egész évre . . . 2 frt.
" " fél évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorági-utca 1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felhatalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai pósthivatal. Az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Választások előtt.

Országszerte megindultak a mozgalmak a képviselő-választásokra: a tulajdonképeni nemzetet alkotó elemnek, a haza független polgárainak kezében van ismét az állam sorsa, kik rövid három hét alatt dönteni fognak a felett, hogy mi-féle kormányzati elvek legyenek döntők a bekövetkező öt évi országgyűlési ciklusban.

Nem tartozik ránk, hogy a fennálló s ez idő szerint uton-utfélen sűrűn hangoztatott politikai elveket fejtegetjük s azok felett bírálatot mondhatunk. Sőt még az is feladatunk körén kívül esnék, hogy kerületünk polgárságának politikai gondolkodás módját egyik vagy másik párt céljainak szolgálatában konstatáljuk. — mindamelllett a küszöbön levő választásokkal társadalmi szempontból foglalkozniunk kell. Foglalkozniunk kell pedig azért, mert a mult megtanított minket arra, hogy az alkotmányos jogok gyakorlására még meglehetősen kiskorú népünk politikai nézeteinek kifejezésében ritkán nyilvánult a független szabad akarat s a választások tisztaságát helylyel közel inkorrekt, sőt erkölcsi szempontból is elítélő bírálat alá eső tények fenyegették. Rémitgetések, vesztegetések s a kortes fogásoknak ezer neme tették ingadozóvá a politikával nem foglalkozó s jogait alig ismerő földmivest, feljebbvalóinak pressiója alatt állottak a kis hivatalnokok.

Igy volt a multban. De vajjon így lesz-e most is? A legközelebbi napok meg fogják mutatni. Nem gyanúsítunk senkit, nem tételezzük föl egyetlen hivatalfőnökről sem, hogy alantass közeget pressirozni fogja meggyőződésének nyilvánításában, annyival is inkább, mert kerületünkben a mai napig még csak egy politikai párt bontotta ki zászlóját, elvi ellentét nincsen, s így valódi ok sem lehet arra, hogy a választók párt-szempontból befolyásoltassanak. De ugyanazon politikai párt két nevet emleget s így minden esetre van tere a korteskedésnek s az erkölcsi szempontból meg nem engedhető pressiónak is.

Arra kell törekednünk, hogy népünk gondolkodásmódja lassanként nemesbüljön: a mi megengedhető, sőt talán szükséges volt a mult-

ban, a mikor a civilizáció folytán a porból kiemelkedett szabad polgár az önálló gondolkodás terén, mint járnai tanuló gyermek, csak ingadozott, s így dajkára, vezetőre volt szüksége, hogy a nemesebb eszmék általa megvalósíttassanak: egészen más elbírálás alá esik ma, midőn a civilizáció oly rohamos lépésekkel halad előre még ott is, a hova sokan azt hiszik, hogy a világ zaja még nem hatott el.

Népünk jól felfogott érdekében óhajtjuk, hogy a küszöbön levő nagy politikai mozgalmak alatt ne lépjen oly térre, melyen tényei erkölcsi szempontból kifogás alá eshetnek. Mert a mi megtörtént a multban, annak eshetősége ez alkalommal sincs kizárva, s bár a „győzőzön a jobb” elvénél fogva a korteskedésnek tisztességes nemei ellen nem lehet kifogást tenni: nem hangozthatjuk eléggé, hogy törekedjenek a választó polgárok szavazati joguk gyakorlásában tisztaságra, zászlójukat igaz meggyőződésük szerint lobogtassák. Csakis a tiszta meggyőződés és tántoríthatatlan akarat vezetheti az ügyet diadala.

Hazája ellen cselekszik az, a ki nem kérdezi meg lelkiismeretét akkor, mikor az urnához lép. — és súlyos erkölcsi vétséget követ el az, ki a kezei közt levő kormánypálczával dirigálja alantassai lelkiismeretének szabadságát. △

△ **A putnoki választókerületben** Tornallyán tartotta meg folyó hó 9-én beszámoló beszédét Hevessy Benedek volt orsz. képviselő, ki a függetlenségi és 48-as párt régi bajnoka. A nagy és előkelő közönség élénk figyelemmel s zajos eljenzésekkel kísérte az érdekes beszámolót, melyben Hevessy az elmúlt országgyűlés minden nevezetesebb eseményéről megemlékezett. A beszámoló után Szentiványi Miklós az elismerés meleg hangján mondott köszönetet Hevessy Benedeknek, ki személyes érdekeit mindig önzetlenül háttérbe szorítja a haza jóléte és boldogsága mellett; s ujjal is őt ajánlotta képviselőjelöltnek. Az általános lelkesedéssel fogadott felszólításra azonban Hevessy Benedek — megköszönve a bizalmat — kijelentette, hogy nem akarja családját intriguáknak, saját személyét pedig új izgalmaknak kitenni, ezért a putnoki kerület képviselőjét többé el nem vállalja. Diószeghy Zsigmond keleméri földbirtokos ismételve felajánlotta a függetlenségi párt nevében Hevessy

alább megmondom). Egy gyenge mosoly — lelkiismeretesen megszámlálva — s a világról el nem árulnám azt a „második” specialitást, mit Budapest Ferenc- és József-város a élvez, a midőn Mórész Pál uram jószágá felől fúj a szél! Hanem dícsérem a magyar szalonna híres vastagságát; a kilomista Róma ebélti privilegiumai mellett harezolok erősen és — ezt már odavágom — Trichinát a magyar nem ismer! Ez imponál s az én bajorom az ő „braunschweigi” hümmuszaival udvariasan elhallgat. Igaz „udvariasan”! mert trichinosis lármát ütnek az országban, minden igaz ok nélkül.

Eszembe jut egy régi história.
A mint édes apám mesélte, — az ötvenes években lehetett, hogy bizony akkoriban fizetségért bort inni szögyen volt, úgy folyt mindenhol, mint a víz: az ur sört ivott. Bezzeg Pancsova!*) phylloxeráival hallgatott és heroztratoszi dícsőségre akkor még nem vágyott. Tempora mutantur . . . nagyot fordult azóta a világ sora.

Baváriában, ha bemegy akár egy harmadrendű vendéglőbe, szó nélkül elébbe rakják a „krigit” (jeléül annak, hogy idegennek nem tartanak) és boldog halandó ha mindjárt egy literrel le nem torkolnak. — Az első batteriánál áhitattal gondoltam Gömörre, ott Battyán; poharaival ő irgalmas szamaritánus! Nem esoda. Egy liter p. o. a Löwenkräuben is csak 25 pfennig (Trinkgelddel: 15 o. é. kr.); így szabályozza ezt a sörhatalom termométruma: az állami Hofbräu-haus Münchenben. Ennél kisebb porzió előkelő „rutin”-ra vall.

Ha éppen jó husban van a „portefeuille”, bort kérhetsz; de úgy, ha ehhez képest a külső megjelenés is méltóan imponál. Különben gyanakvó arccal néznek rád s suttogva röppen a hír: „Ah! der ist ein grosser Herr, oder gar a’ Ungar!”

*) Szállók az urhoz: Jónell főreálisk. tanár, volt Kollega uram Verseezen.

Benedeknek a mandátumot, de ő megmaradt elhatározása mellett. A választók nagyobb része ekkor Hevessy Bertalant kiáltotta ki jelöltnek, de a függetlenségi pártiak zöme ekkor kivomult a teremből. Hevessy Bertalan a még mindig díszes és nagy közönség előtt zajos tetszésnyilatkozatok között tartotta meg nagyszabású programbeszédét, melyben kifejtette ismeretes politikai álláspontját, mely azonos a nemzeti párt programjával.

○ Dr. Serényi Béla gróf, ki ipari és közgazdasági téren megyénkben máris igen sok szolgálatot tett a közügynek, — mint bennünket táviratilag értesítenek — Borsodmegye dédesi választókerületében képviselőjelöltnek lépett fel ifj. Ábrányi Kornél nemzeti párti jelölt ellen. Serényi gróf javára Radvánszky Géza báró a jelöltségtől visszalépett, s így valószínű, hogy Serényi gróf, kinek a doctori kalap ép oly jól illik, mint a hétágu korona, — meg fog választatni képviselővé.

△ **A jolsvai** választókerület képviselő-jelöltjeiül Golda polonkai plebános és Kubinyi Géza emlegetik. — Golda a nemzeti, Kubinyi pedig a szabadelvű párt híve.

A Bernát-párt választási értekezlete.

Rimaszombat város szavazati joggal bíró polgárságának tekintélyes része folyó hó 10-én értekezletre gyűlt egybe a „Három Rózsá” vendéglő nagytermében. A polgárokat „Bernát-párti választók” aláírással körözött lelkes felhívás gyűjtötte össze, s ebben jelezve volt az is, hogy a jelölt dr. Bernát István politikai nézeteit vázolni s a zászlójára írt közgazdasági elveket fejtegetni fogja.

Az értekezlet lefolyása az üggyhöz teljesen méltóan — komoly és higgadt volt: a lelkesedés azért nem egyszer szakította félbe a szónok tartalmas, sok hévvel előadott beszédét, melyben különösen hangsúlyozta Bernát hogy a város és általan a kerület közgazdasági, ipari é kereskedelmi érdekeit soha sem fogja szem elől téveszteni. — Az értekezletről alábbi tudósításban számolunk be

Az értekezleten jelenvoltak választása folytán Szab György polgármester elnököl, s a jegyző tisztét dr. Veres Samu töltötte be. Nehány üdvözlő szóval megnyitott az elnök a választók értekezletét, s az összejövetel czéljának ismertetése közben kijelentette, hogy tudomása szerint a polgárság közös bizalma a képviselő jelölés tájgyában dr. Bernát István személyében öszpontosírt Indítványozta, hogy egy választandó küldöttség hív meg Bernátot a gyűlésbe, hogy a polgárság előtt politikai álláspontját jelezze.

Ugy van biz az, hogy a vörös bort közönséges áfonyából (nálunk Gömörben „borovnicá”-nak hívják) elég gyámoltalanok vele) meri megreszkálni a bajor; megam is, mint esküdt ellensége minden „drapáknak” kártyának — erre és a dominóra fanyalodtam. Bajországbán mind a kettőt nagyon szeretik. De nem is ros

A „bikavérnek” már az üvegje hódít (a tartalmat nem mondhatnám) és ilyenkor — engedjék meg, hogy tapasztalataimra hivatkozhasam — a pinczérnő „nette” két gradussal kevesebben mosolyog. Talán nem fedül meg a bajor is testből és lélekből áll!

Evvél kapcsolatban meg kell jegyeznem, hogy „kell mert” a művelt bajor csakis a biliárd mellett ismer. A legtöbb helyen majdnem kizáróan nők teljesítik a kiszolgálást, minden héten egy „szabad” nappal, a mely után — különös, — egy picit szórakoztattak. Ismerem a nevet; ilyenkor más asztalhoz megyek. — Tehát hölgyek a pénztárca e szép Boa „constrictor”-jai. A restaurateur természetesen gondoskodik arról, hogy esinos a: czoeskák növeljék az ét- és it-vágyat. El van ismerve hogy a bajor műizlés indul a leghelyesebb princeziumból nemesak a „képirásban”, hanem

Sima fekete ruha, olyan ternő-féle: elől egyszerű fehér kötényvel, pajzánul egy kissé lazán átkötte, oldalt pedig a jellemzően hosszú szíjakra esatolt „bajtli” — igazán jó praxis mellett bizonyít.

De melléje megsugom, hogy az épen nem veszedelmes: a bor ritka madár, a sör pedig — oly andali lítőan álmosító

A bajor minden nyilvános helyen a mi bevett szokásaink ellenére jellemzően esendes, s a világról e hangos szóval el nem árulná, hogy szabadságával bárki kép is visszaél. Minél inkább öreg éjre mutat az „cajgerje”, annál esendesebb. S midőn nálunk cserepet roppan össze a tükör, itt — Haus barátunk világot m

T A R C Z A.

Müncheni dolgok

A „Läberkäs” és a sör hazája: Bavaria. Női kiszolgálát Münchenben. A bajor leves helyzete a magyar gyomorban s ennek viszonya a „Koch-Zopf”-os bacillusokhoz. Jack, a hasnetsző Münchenben. Túlzi jötförrás a bajor hegyek között, vagy: „mégis h . . . a émet.” Müncheniek kirándulása a Rivierára.

Jókai megírta a bécsieket: megpróbálom én is a münchenieket. Hisz mind a két város sokban rokon egymással s ugy lehet a testvérkapocs: Budapest. Gödöllő feledhetetlen királykisasszonya: Mária Valeria fens. nővére: Gizella, a bajor-regens hercege: Luitpold második szülött fiának neje. A magyar királyné tudjuk, bajor kir. hercegnő.

Ne magyaráznak rösra a „ezimek” parallelisusát. Világos a mérhetlen különbség. Jókai, a szerenesés magyar író, talán be is fejezte Petőfi életrajzát az „Omlette” mellett Ausztria fővárosában (a mi elég nagy dissonantia); én pedig: a m. kir. közoktatási miniszterium x napon y sz. alatt kelt magas rendeletével bujom a 20-30 pfennig „Läberkäs” s. t. b.-ik mellett a braziliai flóra s a londoni Kew Garden egy esomó áldozatát s mellesleg — tehát nem „ex offo” t. kormánypárti olvasó — küzködöm a sör-rel.

Pilsen, a mit a budapesti Redoute (magyarul „Vigadó”: (sic?) ölnyi betűkkel hirdet), Steinbruch, azaz — engedelmet kérek: Kőbánya és a többi, sörben itt száműzve. Azért éledj, minden internationalismust kizáró „chauvinismus”! — a kőbányai malaczkákat a dakorománok rugdalózókodásainak ellenére is kedvelik: itt a „Saukopf”-ok és a különféle Würstok hazájában. „Ah! die steinbrucher Ferkeln” sohajt a sentimentalis bajor asztaltárs (mert ilyen a sör-quaterka — horrendum dictu: épen egy „liter” — mellett is bőven akad. M? ? —

A küldöttséget megválasztották, s ez el is járt meg-
bízásában. A jelen voltak hosszantartó lelkes éljenzéssel
fogadták a jelöltet, ki az elnöklő polgármester üdvözlő
beszéde után annak felhívására el is mondta jól átgon-
dolt beszédét. Előbb azonban zajos tetszőssel fogadta az
értekezlet Dapss Vilmos ny. kuriai bíró sorait, melyek-
ben üdvözlő a polgárságot és élteti dr. Bernát Istvánt, a
polgárok jelöltjét.

Bernát mindenekelőtt sajnálatát fejezte ki, hogy
egészségi állapota miatt beszédét lehetőleg rövidre kell
fognia. Oszinte köszönetet mond a választók megtisztelő
bizalmaért s biztosítja őket, hogy ezt feledni soha nem
fogja.

Utál arra, hogy 50 év előtt hazánk egén két fénylő
csillag ragyogott s küzdött az elsőbbségért: *Kossuth* és
Széchenyi. — Kossuth a nemzetet szabaddá akarta min-
denek előtt tenni. Széchenyi szerint a nemzetnek előbb
vagyonosnak kell lenni, hogy szabad lehessen. „Nem
fogja senki rossz néven venni nekem — mond a jelölt,
— ha azon jelszó alatt indulok a küzdelembe, mely Szé-
chenyit lelkesíté, ha azt tartom, hogy azok, a kik hazánk
anyagi önállóságán munkálnak egyszersmind politikai sza-
badságának is leghűbb harcosai.” Ezekből kiindulva
kifejti, hogy figyelmét főleg a közgazdasági kérdésekre
fogja fordítani. Törekedni fog arra, hogy a *mezőrendőri*
törvény, melynek első tervezetét ő készítette, megújósas-
sék, hogy a kormány az eddiginél több gondot fordítson
a gazdasággal foglalkozó nép érdekére.

Kiemeli az ipar fontosságát éppen ezen kerületben,
azt hiszi, hogy Rimaszombat városa eskakis az *ipar* által
fog magasabbra emelkedhetni s az ipar fölvirágzása emel-
ni fogja a kerület *mezőgazdaságát* is. Figyelemben fogja
részesíteni az egykor híres *fazekas ipart* s az egyes vi-
dékek *szővő* iparát. Gondja lesz arra, hogy a hadsereg
részére történő szállításoknál a kerület iparosai is nyer-
jenek megrendeléseket.

Törekvése lesz, hogy választóival érintkezésben ma-
radva azok kívánalmairól tájékozva legyen. Utal egyéb-
ként arra, hogy ezekért az eszmékért másfél évtized óta
harczol, hogy azokat komolyan veszi. Ezekért járta be
Európa országait, sőt Észak-Amerikát s törekvését fogja
képezni, hogy nálunk is oly állapotok jöjjenek létre, a
melyek miatt a föld népe nem lesz kénytelen a tenger-
ren túl keresni boldogulását.

Ajánlja magát a választók jóakarataiba s újból kö-
szöni bizalmukat.

* * *

A jelölt beszéde lelkes hangulatot keltett a jelen-
voltak között, s elnök indítványára az értekezlet egy szív-
vel-lélekllel egyhangúlag kiáltotta Bernát István drt a
rimaszombati választó kerület képviselőjévé, ki mellett
igaz lelkesedéssel száll síkra a város polgársága. *Süthő*
István indítványára nyomban megalakították a nagy vég-
rehajtó bizottságot, mely működését már meg is kezdte.

Az értekezlet méltó befejezésül a polgárság a fia-
talsággal együtt hévvel gyujtott rá e korles nótára, melynek
énekét meg-megszakította a felharsanó lelkes: „Éljen
Bernát István” kiáltás. X

Fáy-párti mozgalmak.

A rimaszombati választókerület szabadelyvü
párti választóinak egy része nagyszámu küldött-
ség által folyó hó 6-án kérte fel Fáy Gyula
nyustyai földbírókost a képviselőjelöltség elfoga-
dására. A küldöttség szónoka Molnár József ügy-
véd volt, ki a következő beszédet mondta:

„Tisztelt honfitársak!

Az országgyűlés telosztatása ismét előtérbe hozta
azon komoly kötelességet számunkra, hogy országos ér-
dekeink képviseletéről gondoskodjunk

Sajnálattal vettük tudomásul, hogy tisztelt fivére
Fáy László ur megbízásáról végleg lemondott, ha nem
tudtuk is kölesönösen megtalálni a ragaszkodás azon szá-
laít, melyeknek a képviselet kerületével össze kell kötni,
tagadhatatlanul voltak neki egyházaink, iskoláink s egyéb
közintézményeink érdekében olyan tényei, melyek ben-
nünket irányában halára köteleznek, szívesen mondom ki
azokért a büszke pillanatában az igaz szívből jövő köszö-
netet vele szemben.

Megjelenésem a ma itt tisztelő választó polgárok

vetően szundikál a krigli mellett és hallgat mélységesen,
de — „kneipol“*) azért virradtig, a míg kriglit lát!

Nem valami jó szokás az nálunk, hogy vendéglőbe
jövet füres asztal után nézünk. Nem is bolygatom a da-
rázs fészket, mert sok ennek az oka-foka. Kis városban
tolakodásnak veszik, nagy városban pedig zsebtolvajoktól
tartunk. A budapesti központi indóház ismert tábláskái
barátságosan figyelmeztetnek: „Gare aux voleurs“! Jó
hang az idegenre.

A müncheni indóházban (pedig róla vették a min-
táját) ninesenok olyan hidegtele tábláskák.

A bajor udvariasságban a bécsivel versenyez; bár
ennél jóval hidegebb. A mint belép a vendéglőbe, egy
pillanással megtalálja helyét és — bár idegen legyen az
asztal mellett — a jellemző „Mahlzeit“ üdvözléssel udva-
riasan meghajítja magát s helyét foglal. Jön a leves

Ne vegyék rossz néven, még a bajorok sem, hogy
a bajor levest, mint afféle botanikus „diagnosis“-ban
jellemzem. Ennél hosszabban apatitusa-rontó volna. Te-
hát ime a diagnosis.

„Sűrű, szürke, bizonyos, bizonytalan“ sárgába hajló,
gyakran nyulós folyadék. Ebben felieres színű rost-dara-
bók, a melyek Spirillumok, Bacillusok s más egyéb ha-
sadó gomba embert vizagztaló átkozott alakjaihoz fel-
tűnően hasonlítanak *) A hó mozgást okoz. A leves me-
legétől tehát ezek az apró fonal darabok is kecsesen mo-
zognak a rengetek répa-petrezselem szigeteken és a „Knödl“-
katarakták között.

Beata simplicitas; a ki ment vagy Koch-Zopfok
microcococcusok észbontó theoriáitól.

Engem csak a Cels. 100° és a „doctus coledochus“

*) Bajor szólásmód, annyi mint: iszik.

*) Harmadéve s budapesti állatkertben felfordult egy majom.
A zoológiai intézetbe került s mi neki estünk a késekkel. Romlott
agyveleje bosszantóan hasonlít ahhoz a b... leveshez. Ez jut-
tatja eszembe a hasonlatot. Izléstelen, de nem tehetek róla; napo-
kint bánt az engemet.

sorában némi magyarázatot igényel, melynek megadása
elől ez ünnepléses pillanathoz kitérni nem akarok.

11 évvel ezelőtt a mérsékelt ellenzék híve voltam,
a bennem rejlő szerény képességet nyílt esatában s egész
tejjességében tisztelt fivére, a kormánypárt akkori jelöltje
ellen érvényesítem, s nyíltan elmondom azt is, hogy a
közdelemből hátramaradt keserűség lelkennek sokáig
fájó sebe volt.

Az akkori ellenzéki jelölt, megyénknek mind halá-
lág egyik legfeszteletreméltőbb alakja, közelebb állott ziv-
emhez sokkal, mint egyszerű politikai elvbarát szokott,
sokszor gondoltam arra, hogy nyílt harcban meg fogom
kísérteni az akkor eléjtett úgy felelevenítését.

Időközben azonban azon meggyőződésre jutottam,
hogy e kerületben pártküldelemet előidézni nem szeren-
esés dolog. Azután nagy országos események is történtek.

A mérsékelt ellenzékbeli kiváló erők csatlakoztak az
országos szabadelyvü párthoz; a minisztériumban érdek-
től körülvevő nagy emberek találtak helyet, az állambáz-
tartás egyensúlyát helyreállító Vekerle pénzügyminiszter,
a vagyoni érdekeinket kitűnő közlekedési eszközökkel elő-
mozdító s ügyes szerződésekkel biztosító Baross közleke-
dési miniszter nagy alakjai engem őszinte tiszteletre s
elismerésre indítottak, s midőn gróf Csáky Albín kultusz-
miniszter ur az elkeresztelések ügyében nagy beszédet
elmondotta, melyet még a szélső baloldallal is élénk helyes-
léssel kísért, — én több barátaim előtt kijelenttem,
hogy annak a kormánynak, melynek ily kiváló tagjai
vannak, híve vagyok, s azzal szemben esekély hatáskör-
römben ellenzékelt nem képezek.

Van ittlétemnek egy különleges kerületi oka is.

Ebben a kerületben több szükség van szerény né-
zetem szerint arra, mint bárhol másutt, hogy a nagybír-
tokok képviseletében rejlő erő s ezeknek jelöltje oly rokon-
szenves ember legyen, a ki a kerülethez tartozó másik
nagy erőt, Rimaszombat város értelmiségét jóindulatra
képes maga iránt itániti.

Ebben a kerületben a tusakodás, bármelyik politikai
árnyalat diadalával végződjék, áldástalan munka; a
pártszenvedély könnyen ad alkalmat olyan tényezők
igénybevételére, melyek a mi édes magyar hazánknak,
feltve őrzött nemzetiségünknek nem tudtak eddig szol-
gálatkász és hű gyermekei lenni, s magyar testvéreikkel
az édes haza iránti szeretetben összeforranni.

Eros bennem a meggyőződés, hogy Önben meg-
van a közkedveltség elnyerésére alkalmas azon ritka ké-
pesség, melynek sikerülend idő múltával teljesen helyre-
állítani a kerület megzavart békéjét és nyugodalmát. —
Ezen békének áldásos munkája pedig közelebb hozza
egy máshoz a haza itt élő külön ajku fiait, s örekre szá-
múzi innen az idegen nemzetiségű izgatások kísértetét, — a
reménység ezen hön óhajtott béke iránt adja meg nekem
a jelen pillanatban a lelkesedést, s azt hiszem, a jelen-
lévők mindnyájan osztoznak ebben, s hogy mindnyájunk
nevében szólhassak, midőn Önt a megjelentek nevében
arra kérem, hogy kerületünkben az országos szabadelyvü
párt részéről a képviselőjelöltséget elfogadni sziveskedjék

Fáy megköszönte a küldöttség szives bizal-
mát, s igérvén, hogy megválasztatása esetére a
haza és a kerület érdekeit soha sem fogja lelki-
ismerete és szeme elől téveszteni, kijelentette,
hogy a képviselő jelöltséget elfogadja. A felkérést
Fáy Gusztáv volt főispán kastélyában fényes Li-
koma követte, melyen számos felköszöntő mondatott.

* * *

Lapunk mult számában a rimaszombati vá-
rosházán tartott képviselő-választási értekezletről
közölt tudósításunk némely pontját Molnár József
ügyvéd zokon vette, s álláspontjának igazolása
végett a következő levelet intézte szerkesztősé-
günkhöz:

„Rimaszombat, 1892. január 7.

Tekintetes Szerkesztő úr!

A „Gömör-Kishont“ folyó évi 2-ik számában igény-
telen személyem is bírálat tárgyát képezi, el van abba
mondva, hogy a január 3-án megtartott képviselő választ-
tási előértekezlet alkalmával tett megjegyzéseimet a meg-
lepetés és méltatlankodás moraja kísérte. — ugy gondolom
meg lehet engedve nekem is, hogy a méltatlankodó mo-

vigasztal. Ha ennél nem, de az előbbi hőfoknál még a
„coma bacillus“ is beadja karesu derekát.

Husról, devenről is beszéltem. Hátra volna még a
— fekete leves

De erről talán máskor.

A müncheni „Trambahn“ egyik kocsiában történt,
— a mely a Teréz-uton haladt, hogy két uri ember (bi-
zonyára idegenek voltak) szépségesen hajba kapott. A
scéna egy hatalmas ütleggel végződött, a mire az egyik
ellentél a kocsitól furlangosan megszökött. „Fogd meg“
ben nem volt hiány; a midőn egy arra járó 15 éves le-
ány, abban a házban, hogy a „jelszó“ ő reája vonat-
kozik, — futásnak eredt. A tömeget ez az incidens zavár-
ba ejtette s egy rész a szerencsétlen leányt üldözöbe
vette; a ki csakhamar belátta, hogy menekülnie alig le-
het. Sörös hordók közé bujt s az időközben oda jött
esendőrök ugyan meg kellett erőltetni ékes-szólási te-
hetségét, hogy az ártatlan teremtés rejtekéből előbujjon.

Azt hitte, hogy őt „Jack“ üldözi.

A fáma mondja, hogy berlini fényes szereplése
után Jack most Münchenben telel.

* * *

Tőlz helység, a bajor hegyek között, majd lelo-
hasztotta a eszi részvényesek jogos reményeit. Onnan
írják, hogy egy tölzi krétabánya tulajdonos, valami
Bertsch nevű egészen egyszerű uri ember nehány ki nem
egyenlített minustól való felelmében megguhott. Bánthatta
nagyon a lelkiismeret; mert a bíróságnál végre is sze-
mélyesen jelentkezett. Ime a történet:

Hogy, hogyan, mintegy 1½ év előtt Berts saját
területén, az ismert *Bernhard-jódforrás* szomszédságá-
ban, — jódforrást fedezett fel; az említett fürdő részvé-
nyeseinek óriási bosszúságára, a kik őt azért porbe is
fogytak, de minden eredmény nélkül; mert a Berts-féle
forrás analízise óriási jódtartalmat constatált, olyat, a
mit eddig az egész világ még nem ismert!

rajban reám kimondott ítélettel szemben a védelemre
gondoljak, s azt, a mit e ezélebb alkalmasnak tartólok,
szokott nyíltsággal és őszinteséggel előadom, tisztelettel-
jesen kérem azért, miszerint szerény soraimnak becses
lapjában helyet engedni méltóztassék.

Nem akarok ismétlésekbe bocsátkozni, azon beszéd-
ben, melylyel Fáy Gyula urat a szabadelyvü párt nevében,
kerületünkben a képviselőjelöltség elfogadására felkértem,
elmondtam komolyan, őszintén mindazon okokat, melyek
engem az ellenzék sorából kilépésre indítottak, megjelöl-
tem határozottan az időpontot is, midőn én a szabadelyvü
párt híve lettem.

Ezen körülmény esakis az én esekély személyemre
vonatkozott, nem volt annak senkire nézve semminemű
értéke, nem voltam jogosítva arra, hogy elhatározásom
nyilvános közzétételével valakit untassak, joggal lehetett
volna a nyilvánosság elé lépésemet olyan nagyzolásnak
tekinteni, melynek még a látszatát is gondosan kerülni
töreksem.

Az első alkalom arra, hogy mai pártállásomról be-
széljek, a január 3-án megtartott pártszínezet nélkül
egybehívott értekezlet volt, s ott én elmondtam őszinte
határozottsággal azt, a minék elmondásával tartoztam.

Készséggel ismerem el Rimaszombat város értelmi-
ségének közvéleményét tetteim felett jogos bírónak, ter-
meszetesen találok a meglepetést is, a méltatlankodást
azonban meg nem érdemlem, s érteni nem is tudom.

Igazán szolgálatkész, hű és igaz fia voltam Rima-
szombat városának az vagyok ma is, s az is akarok ma-
radni utolsó lehelletemig, kiváló örömet képezett számomra
mindig, ha a város mélyen tisztelt polgárainak s az en-
nek kebelében élő közintézményeknek a bennem rejlő kor-
látolt tehetség felhasználása mellett jó szolgálattal tehet-
tem, e részben érzelmem nem is fognak változni soha.

Nem kérek, nem várok sem fent, sem lent senkitől
semmit, mint önálló ember soha nem fogadtam el sen-
kitől olyat, melynek teljes mértékben viszonzására maga-
mat képesek nem éreztem, s a meddig a bennem rejlő
testi és lelki erő velem lesz, nem fogok véteni ezen elvem
ellen soha.

Nem keresek hatást, nem nézem soha, hogy azon
az uton, melyet én jónak tartok, jön-e valaki utánam,
teszem azt, a mi meggyőződésem szerint helyes.

Egyéni függetlenségemmel nem tudom összeegyez-
tetni azt, hogy álszeméremből olyan politikai pártban sze-
repelek, melynek nézeteit gyakorlati tevékenységem sza-
bályozójául helyeseknek el nem fogadom.

Nem tartom e részben a hosszas magyarázatot tisz-
telt lapja keretébe illőnek, senkinek sincs arra úgy sem
oka, hogy meggyőződésem jóhiszeműségében kételkedjek
midőn kimondom, hogy őszintén s jobbra vagy balra te-
kintgetés s minden utógondolat nélkül lettem és vagyok
a szabadelyvü párt híve.

Őszintén tisztelem mindenkinek a politikai meggyő-
ződését, ennek alapja azonban nem lehet öröklött hit,
mint a vallásosság, az élet egy folytonos kísérlet a jónak
és helyesnek keresése érdekében; a változó körülmények
és viszonyok elkerülhetetlenné teszik az alkalmazkodást,
egyszerű felfogásom az, hogy mindenki csak addig kö-
vetheti bármelyik pártnak az utját, míg azt önmaga is
jónak tartja, s önfentartási kötelessége más irányt venni
akkor, ha arra a tudatra ébred, hogy önnön nézeteivel
ellenkezik a mit tesz.

Ha mások érdekének, jogának és szabadságának
sérülme nélkül bárki elmagyja azon politikai pártot, mely-
nek irányát többé saját nézeteivel összeegyeztethetőnek nem
tartja, korlátolt eszemmel én ezt elkeseredésre, méltat-
lankodásra elegendő oknak e fogadni s ilyennek találni
nem tudom.

Erzem azonban, hogy a méltatlankodás nem is
ezen általános elvek tagadásából ered, legyen szabad te-
hát elmondanom teljes nyíltsággal azt is, a mi az én
helyzetem különlegességét tekintve, szem előtt lehetett
akkor, midőn becses lapja szerint ellenem a méltatlan-
kodás moraja felzudult.

11 év előtt a mérsékelt ellenzéknek akkori, megyei
életünkben ma is minden téren feledhetetlen jelöltje né-
hai Csider Károly ur mellett tettem azt, a mire erőm ké-
pes volt.

Azon alkalommal a esatát elvesztettük következett
egy szomorú időszak, mely alatt országos érdekeink vé-
delmére nem tudtuk hová forduljunk, önézetünk nem
engedte meg, hogy a kerület tényleges képviselőjét ke-

Épült a Hotel, a „Kursalon“-t pazarul fel is díszí-
tették; egy esomó más épület, meg „résztvényes“ is gom-
ba-módra termett.

De az ördög nem alszik. A pör mindig folyt, el-
annyira, hogy elrendelték a „helyi“ szemlélet. Es esodák-
esodája; mire bukkantak. A „Császár“-forrás (így hívják
a valódi forrást) szomszédságában egy mesterségesen fa-
rikált barlangra akadtak, abban receptek, retorták, epur-
vették s más olyan dolgokra, a miknek helye a labora-
tóriumban lehet. Különösen a receptek nagyon elárulták
azt, hogy ahhoz a esoda-forráshoz van valami közük.
Tovább folyt a kutatás. Furták-faragták a földet s abban
esöveket találtak, a melyek egyenesen a hírhedt forrás-
ba szolgáltak.

A többi önmagától értelődik. Nagy furlanggal esze-
lte ki, hogy a közönséges forrásból mikép csináljon „pá-
ratlan“ jódforrást. A legszebb a dologban még is az,
hogy a vizet, összetételének hihetetlen arányai mellett is
természetesnek állította egy híres chemikus. Nevét elhall-
gatom, fiaskóját úgy is nagyon megszenvedte.

* * *

Az időjárás a tavalyihoz képest most Európaszerte
enyhe volt. Ez a körülmény sok idegent esalogatott
Münchenbe, a művészet ez elsorangu városába; de sok
viszont a müncheni is, kik a karácsonyi színter alatt to-
vább, nevezetesen Montreux-be vándorolnak. Hja! — szép
a „Tour d'Al“, hatalmas a „Rochers de Naye“ vonzerje s
elragadó lehet a Rivicza, megdöbbsentően remek a Wallisi
Alpokra a kilátás. —

De mindezeknél jobban ohajtanám, ha a „Boldog
új évet“ hazai földön mondhatnám.

Ne is próbálják, mi az a honvágy.

München, 1891. évi december hó 20-án.

Dr. Richter Aladár.

Helybeli hírek.

Mai számunk hat oldalt tartalmaz.

Esküvő. Danes Erzsike folyó hó 18-án hétfőn fog örök hűségét esküdni Rimaszombatban Soltész Nagy Albert miskolczi földbirtokosnak.

∠ **The-esély.** A közművelődési egyesület javára f. hó 9-én rendezett thea-estély igen kedélyes és jól sikerült mulatságnak mondható. Ismételve is meg kell ugyan jegeznünk, hogy a Casino játéktérme a táncmulatságra nem annyira alkalmas mint a Három Rózsa széles és tágas díszterme, de az estély jó hangulatu közönsége ezt nem látszott valami nagyon érezni. Kivilágos kiviradrig tartott a tánc, melyben a jelenvolt hölgyek kitünő kedvvel vettek részt. A díszes közönség soraiiban ott voltak: Kubinyi Aladárné, Szeredinszky Sándorné, Madarassy Dezsőné, Ledniczky Péterné, dr. Strausz Józsefné, Hevessy Bertalané, Gróó Vilmosné, Bodor Arminné, Polgári Károlyné, dr. Zehery Istvánné, Medvezy Sándorné, Szentmiklóssy Istvánné, öz. Bakó Istvánné, Marton Jánosné, továbbá Szentmiklóssy Augustia, Hevessy Mariska, Madarassy Vilma, Török Eva és Sára, Kubinyi Mariska, Polgári Iza, Vajda Rózsa, Török Aranka stb.

× **Egy ember 40 alakban.** B. Polgár Gyula imitátor városunkba érkezett, s arra a nehéz feladatra vállalkozott, hogy az itteni közönségnek egy embernek 40 alakban való bemutatására igazán kellemes és szórakoztató estétet szerezzen. Azon elismerő nyilatkozatok és kritikák után, melyeket a vidéki előkelő lapokban B. Polgár Gyula művészi előadásáról olvastunk, erősen hiszszük, hogy ő a nehéz feladatnak teljes mérvben meg fog felelni. B. Polgár Gyula különben már csak azért is méltán megérdemli a pártfogást, mert hazánkban e genre művelésében egyedül áll, s a színre kerülő „nemzetközi jellemkomikus” bemutatásával az estét bizonyára élvezetessé fogja tenni.

Olvasóköri közgyűlés. A helybeli polgári olvasókör folyó hó 10-én tartotta meg a tagok tömeges részvétele mellett rendezés évi közgyűlését, melyen hozott több érdekes határozat közül kiemelendő, hogy a kör érdekében tett fáradozásainak s érdemeik elismerésül Dr. Bernát István, Molnár József, Lőrinczy György és Percz Sámuel urak az egyesület tiszteletbeli tagjainul választották meg. — A körnek az elmúlt évben 140 rendezés és időnként szépszámu hónapos tagja volt, s a pénzügyi jelentés igen kedvező eredményt mutatott ki, mely szerint ez évben a tiszta készpénz maradvány 566 frt s ezzel együtt jelenleg az egyesület vagyonai állása tőkés és befektetésekben 3000 frtot tesz ki. — Ez alkalommal az egyesület elhatározta, hogy farsangi táncmulatságát f. évi február 7-én fogja megtartani. Az egyesület tiszti karában változás nem történt, a menyiben elnököül Rábely Miklós, pénztárnokul: Rónay Gyula, jegyzőül: Szabó László tkvi hivatalnok, ismét ez évre és egyhangulag megválasztották. Választmányi tagokul pedig: Benyo Béla, Szabó József mérnök, Jakovecz Alajos, ifj. Gaskó János, Szabó János (Kriston), Lengyel Pál, Róth Lajos, Rakottay Lajos, Kóhút Lajos, Chászár Andor, Kovács Zsigmond, Tóth Péter, Stolcz Lajos és Szabó József (ezüppész) lettek megválasztva.

× **Adományok a Tompa-szoborra.** Szakall Kálmán, a Ludovika-akadémia másodéves növendéke, tanuló-társai körében a Rimaszombathal felállítandó Tompa-szoborra huszonegy forintot gyűjtött. Lőrinczy György, a helybeli polg. olvasókörben tartott felolvasásának 2 frt 10 krnyi jövedelmét szintén a Tompa-szobor javára ajánlotta föl. Az összegek takarékpénztárilag kezeltetnek.

∠ **Betörések.** Ugy látszik, hogy a mult heti országos vásár alkalmával elég bőséges szerencsése volt Rimaszombat városának a betörő urakhoz, mert több rendbeli garázdálkodásaikról kaptunk értesítést. Az egyik betörést ugyanis Salamon Mihály bérkocsitulajdonos ellen követték el, kinek a Losonczy-utczában fekvő lakásába az utcáról betörött ablakon át hatoltak be a gazemberek, kik a mit e szobában találtak ruhaneműeket, házi eszközöket és esecsebecségeket mind elhordták s a szobában jóformán csak a nehezen mozgatható butorokat hagyták meg. — A másik betörés Stiglicz R. ruhakereskedőnek a főtéren az Ethey-házal szemben felállított vásári bódéja ellen történt. Innen a tolvajok 26 db. különféle ruhaneműt vittek el, melyből másnap a piac egy másik sátrában 7 dbot szétszórvva megtaláltak, de a feltalálás a tolvajoknak semmi nyomát nem árulta el. A rendőrség erőiesen hozzáállott a garázdálkodók nyomához, de eddig még — — nyomtalanul.

Számadás. A f. hó 9-én a közművelődési egyesület javára rendezett thea-estély bevétele volt: belépti díjakból 67 frt, felülfizetésekből 46 frt; összesen 113 frt. Kiadás volt: 65 frt 55 kr, s a felmaradt 47 frt 45 kr. a megyei közművelődési egyesület központi pénztárába befizetett. — Felülfizettek: Fáy Gyula 9 frt; Hámos Aladár 5 frt; Latinák Frigyes 5 frt, Latinák Rudolf 5 frt, Molnár József 5 frt, N. N. 4 frt; Máriaassy Gyula 4 frt; Máriaassy László 2 frt; Csizsár László 1 frt; Dr. Fornét Gyula 1 frt; Marton István 1 frt; Ragályi Géza 1 frt; Szabó László 1 frt; Szakall Andor 1 frt; Török Bálint 1 frt.

Vármegyei ajándékok.

∠ **Királyi adomány.** Ő felsége a király a rimabrézó-líkéri ág. ev. lútv. hitközségi templom helyreállítási költségeire magánpénztárából 300 frtot adományozott.

∠ **Miniszeri elismerés.** A földművelési miniszter azon alkalomból, hogy Gömör-Kishont vármegye közönsége a rimaszombati m. kir. földműves iskolánál két növendék részére hat évre kiterjedőleg két 150 frtos alapítványt tett, megyénk közönségének hazafias áldozatkészségeért köszönetet és elismerését fejezte ki.

Megrendítő gyászír. Kövarty Ödön, Rozsnyó város ügyésze, f. hó 8-án — pénteken — reggel influenzából származott tüdőgyulladás következtében váratlanul elhunyt Rozsnyón. A boldogult tekintélye volt a rozsnyói

rossz fel. kívül eszünkbe jutott mindazon keserűség szívünknek, a mely ügyünk elbukása után hátramaradt. Elmondom férfias nyíltsággal, hogy hosszú időn át bennem is meg volt azon vágy, hogy a vesztett esatát újból kezdjem.

A tényleges viszonyok előtt azonban szemet hunyni nem tudtam. — láttam, éreztem, hogy a vesztés visszadására soha nem volt kellő alkalom, hiányzott ahoz mindig az erő, s láttam azt is, hogy ezen állapot sem egyesekre, sem különösen a városra s az itt lévő közintézményekre nem kielégítő.

Időközben történtek a politikai irányomat megváltoztató országos események, s a megyénk főispáni székhelyben beállott változás.

Midőn a felvidéki zavargások egész félelmetes nagyságukban napvilágra jöttek, meggyőződtem arról, hogy ebben a kerületben a pártoskodás veszedelmesebb mint bárhol, hogy itt első az Isten, második a magyar hazafiság, s hogy nem végez üdvös munkát, a ki itt a pártok szenvedélyes esatáját felidéz, mert a szenvedély rosz tanácsadó, s könnyen előtérbe hoz olyan tényezőket, melyeket mindenkinek szent kötelessége kerülni, a ki ebben a kerületben a magyar nemzetiségi ügy terjedését és békés fejlődését szíven hordja.

E kerületnek két domináló tényezője van, egyik az itt elterülő nagy birtokok, másik a rimaszombathal öszpontossult értelmiség ereje, engem nem vitt volna rá a lelkiismeret arra, hogy e két nagy tényező elkeseredett harcát előidézsem, még az ellenzéken maradásom esetén sem.

Főispánunk szíven hordja e nagy kérdéseket, óhajtja, hogy az értelmiség világitó ereje a nagybirtokok befolyása által támogatva öszlassa el a kerület némely tévelygői szeméről azon borongó homályt, melybe azt lelkiismeretlen igaztók betakarva tartják; midőn őt e város mélyen tisztelt közönsége nevében bevonulása napjának estélyén üdvözöltem, s a polgárok ragaszkodásáról biztosítottam, felébredt lelkemben az őszinte vágy békésebb állapotok iránt, s óhajtva vártam, hogy a visszatérás vágyának kiengesztelésére megjöjjön az alkalmas pillanat.

Az örök háboru hívéül felesküdni senkinek nem lehet oka, én erre magamban sem kedvet, sem hivatást nem érzek, nem fogadtam örök ellenségeskedést e kerület egyik igen tekintélyes családjával, Fáyékkal szemben, s ma, midőn Fáy László ur kerületünk megbízó levelét végleg visszaadta, elérkezettnek és alkalmasnak is látom az időt arra, hogy a magyar nemzetiség szent ügyének védelmére s e kerületben terjesztésére az értelmiség a vagyoni erővel, ha különböző politikai párthoz tartozik is, kibéküljön.

Csáder Károly emléke tiszteletem tárgya marad örökké, az ő emléke azonban örök harc kufforrása nem lehet, a ki az ő szelid lelkét, békés természetét ismerte, annak nem juthat eszébe azon áldástalan gondolat, hogy az ő emléke érdekében e kerületet egy olyan elkeseredett küzdelembe vigye bele, mely itt a magyar nemzeti ügy fejlődését ismét évtizedekre vessze vissza.

A szabadelvű párt felkért jelöltje elkeseredésre maga iránt nem adott okot soha. Képviselet a nagybirtokok befolyását, tiszteletben tartja a vele ellenkező politikai nézetben lévő értelmiség meggyőződését. Ismerni, szeretni akarja kerületét, elkövetni kész mindent, hogy azoknak a jóindulatát, s tiszteletét is kiérdemelje, kik állandóan más politikai párt hívei lesznek, igazi és hű embere akar lenni Rimaszombat városának, e város minden polgárának, ugy gondolom, ez szerencsétlenségnek tartani senkinek nincs oka: ezért vagyok én őszinte híve.

A jövendő megmutatja, kinek volt igaza, az örök harc hirdetőinek-e vagy nekem a ki lelkem minden erejével békességet akarok.

Bármí történnék, bármint ítélje is meg e város mélyen tisztelt közönsége becsületes törekvésemet, nem fog változni soha azon őszinte törekvés bennem, hogy forrón szeretett nemzetiségem s városom szent ügyének, s e város őszintén tisztelt polgárainak, ott ahol azt tehetem, legjobb tudomásom szerint szolgálatára legyek.

Hazafini tisztelettel vagyok

A tekintetes Szerkesztő urnak alázatos szolgája
Molnár József.

Több felől jött értesítésekből tudomásunkra jutott, hogy vidéki olvasóink sokszor elkésve kapják, sőt néha egyáltalában meg se kapják lapunkat. Mintin pedig mi a megrendelt példányokat pontos ezimírással rendszeren expediáltatjuk, a baj forrása csakis a postahivataloknál lehet. Fölkérjük emélfogva lapunk t előfizetőit, hogy ha rendetlenséget tapasztalának: azonnal az illető postahivatalokhoz sziveskedjenek fordulni, nálunk pedig az elmaradt lappéldányt reklamálják meg.

A kiadóhivatal.

Felhívás előfizetésre.

Lapunk tizenharmadik évfolyamának kezdetén tisztelettel kérjük olvasóinkat, hogy előfizetéseiket helyben kihordóink utján nyugtatványunk ellenében, vidéken pedig posta utján mihamarabb megújítani sziveskedjenek. Azokat pedig, akik lapunkat nem akarják tovább járattni, kérjük, hogy a számukra expediált példányokat egyszerűen küldjék vissza.

Egyben kijelentjük, hogy tanítók ezentul félárban kaphatják lapunkat, évenként tehát 2 frtért, félévre pedig 1 frtért.

Egyebekben lapunk ára marad a régi, vagyis egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 forint.

Tisztelettel

a Kiadóhivatal.

ügyvédi karnak, tisztí ügyésze Rozsnyó városnak, jogi tanácsosa az evang. főgimnásiumnak és Andrassy Tivadar grófnak is. Legszebb férfikorában váratlanul bekövetkezett halála megrendítette megyénk közönséget, mely az elhunytat mint talpig derék embert szerette és tisztelte. Általános és őszinte a részvét, mely a gyászoló család iránt nyilvánul; s az ifju özvegy és egy kis fia vigasztalanul állnak a korai sir fölött. Az elhunytban Kramarcsik Károly rozsnyói ág. főgimnásiumi tanár utolsó gyermekét gyászolja, s ez pótolhatatlan vesztés — mint a „R. H.” írja — nagyon meg is rendítette az ősz tudós egész valóját. — A család a következő gyászjelentést adta ki: Kramarcsik Károly mint apa, Kövarty-Palánszky Aranka mint nő Lajos fiával, Palánszky Samu és neje mint após és anyós, számos rokonság nevében is mélyen megszorodott szívvel j-lentik a legjobb fiu, férj, apa, vő és hű rokon Kövarty Ödön Rozsnyó város ügyészenek folyó hó 8-án reggeli 6 óraker életének 41-ik, boldog házasságának 12-ik évében, tüdőlobban történt gyászos kimúltát. — A boldogultnak hült tetemei folyó hó 9-en, szombaton délután 4 óraker fognak az evang. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tetetni. Rozsnyó, 1892. január 8. Aldás legyen emléken!

Meghívó. A dobsinai községi elemi és polgári leányiskola nyilvános téli vizsgálatai az új iskolai épület nagy termében a következő sorrendben fognak megtartani: kedden január 26-án délelőt az első és második, délután a harmadik fiasztály, — szerdán január 27-én délelőt a negyedik, ötödik és hatodik fiu-, délután az első leányosztály, — csütörtökön január 28-án délelőt a második, harmadik, negyedik, ötödik és hatodik elemi leányosztály, délután az első polgári leányosztály, — pénteken január hó 29-én délelőt a második polgári leányosztály, ugyanakkor a francia nyelvtanításnak első és második csoportja, délután a harmadik és negyedik polgári leányosztály. Ezen vizsgálatok után a nő kézimunkák és rajzok megtekintése a polgári leányiskola harmadik osztályában. — Ezen nyilvános vizsgálatok minél számosabb látogatására a mélyen tisztelt szülők és tanügybarátok ezennel tiszteletteljesen meghívotnak. — Dobsina, 1892. évi január hó 12. Nemes Géza, igazgató.

A murányvölgyi vasut közigazgatási bejárása — mint tudósítónk írja — folyó hó 7-ik, 8-ik és 9-ik napján tartatott meg. Az egész eljárás a legsimábban ment végbe. A kiküldött eljáró bizottság tiszteletére Pelsűczön, Jolsván és Nagy-Röczén banket rendeztetett.

Táncmulatság. A jolsvai önkéntes tűzoltó-egyesület saját tőkéje javára folyó 1892. év január hó 23-án Bazi-lidesz Gusztávné urnó ő nagysága védnöksége mellett a korona vendéglő tánctermében zárkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté 8 óraker. Belépti díj: Személyi jegy 1 fr. — Család-jegy 2 frt. — Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtatatnak.

Jótekonyczélú estély. Likéren az árva- és szegény gyermekek felruházása céljából a kohótelepi tisztí kaszinóban felolvasás tartatott. Tárgyai voltak: 1. „A hypnó-zisról” Dr. Szailler Károlytól. 2. „A hajótörés” (monolog) előadta Sándor Szilárd. 3. „Vegyeszeti mutatványok” Rösch Frigyes-től. 4. „A gyermeknevelésről.” Füzesi Márton-tól. A szépen sikerült estély jövedelméből 23 gyermek ruházattal fel. Köszönet a jószívű közönségnek!

Szerkesztői üzenetek.

F. M. Likér. Az érdekes tudósítást köszönjük. A kerdezett küldemény a szerkesztő változás folytán szükséges átvétel alatt még nem került kezeink közé. Nem lehetne még egyszer beküldeni? Szives üdvözet!

Felölős szerkesztő: Lőrinczy György.

Kiadó-tulajdonos: Dr. Bernát István.

Nyilt-tér.*)

Hálanyilatkozat.

Mindnyáján, kik szeretett testvérünk, öz. v. Kádár Józsefné iránt hosszas szenvedésében oly önzetlen szeretettel viseltettek s fájdalmait részvétőkkel enyhíteni igyekeztek, fogadják hálás köszönetünket; nemes tettökért, szívóságukért a Minden ató áldása kísérje minden működésöket. A boldogult nővérei.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Magán-hirdetések.

Pályázat.

A rimaszombati polgári olvasókörnél leköszönés folytán megürült udvarnok állásra — február hó 1-ére — pályázat nyittatik.

A pályázók kérvényeiket január hó 24-ig Rábely Miklós elnöknel nyujtsák be.

Hirdetmény.

58. sz. — A nagyröcei kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtatónak Mauks Márton végrehajtatás szenvedő elleni 27 frt 19 kr. adó követelés és jár. iránti végrehajtatási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyröcei kir. járásbiróság) területén lévő Vizesrét község határában fekvő a Mauks Márton tulajdonát képező vizesréti 69. szíjkyben foglalt ingatlanokra az árverést 418 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi január hó 26-ik napján délelőt 10 óraker Vizesrét-en a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz.

42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Röze, 1891. évi január 13-án.
A nagy-rözei kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Molnár, kir. járásbíró.

Hirdetmény.

3652. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a várgedei 136. sz. jtkyben foglalt **Kubinyi Arnold** nevén álló 936/c, 937/c, hrszámokra 936/c/2, 937/c/2 részletre 938 hrsz. 938/b részletre és 939 hrszámra az önkéntes árverést 662 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi márczius hó 3-ik** napján délutáni 3 órakor Várgede községbe a bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 66 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. évi november hó 20.
A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Aldorffer, kir. törvényszéki bíró.

M É S Z.

Van szerenesénk a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy 1891. év december hó 1-ő napjától a **Nyústyá-Likéri vasúti állomáson**, folyton működő **mészégető kemencéket állítottunk fel.** — Felhívjuk a **gyáros, építőmester és vállalkozó** urak figyelmét, hogy az év bármely szakában ezügnknél a **legjobb minőségű oltatlan meszet** kaphatnak.

Megrendelések **Rimaszombatban Jakovetz Alajosnál** Andrásit 6-ik szám alatt eszközölhetők. — **Arjegyzekekkel** kívánatra ingyen és bérmentesen barkinek szolgálunk.

Rimaszombat, 1892. január 10.

Tisztelettel:
OSZTRICZA MÁRTON.
JAKOVETZ ALAJOS.

Hirdetmény.

A rimaszombati királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Varga Zsuzsanna** végrehajtható **Lize Antal** végrehajtást szenvedő elleni 150 forint tőkekövetelés és ennek 1890. évi április 17-től járó 8%, kamatai, 12 frt 65 kr. per., 7 frt 95 kr. végrehajtás kérvényi és a még felmerülő költségek iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Sajó-Püspök községben fekvő a sajpüspöki 11. sz. jtkyben A. 2. 4—16 sorsz. a foglalt Léka Antal nevén álló urb. telek külsőségre 323 frt. a sajpüspöki 197 sz. jtkyben közös urb. erdő s legelőből B. 132, 136, 134. alatti illetményére 33 frt. a sajpüspöki 141 sz. jtkyben foglalt Léka Antal és Francziska nevén álló $\frac{1}{2}$ rész beltelekre és 749 számú házra az árverést 162 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi február hó 16-ik** napján d. e. 10 órakor Sajó-Püspöki községben a bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a sajpüspöki 11. sz. jtkybeni birtokra 32 frt 30 kr. a sajpüspöki 107. sz. jtkybeni birtokra 3 frt 30 kr. a sajpüspöki 141. sz. jtkybeni ingatlanokra 16 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. évi június hó 13. napján.
A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Aldorffer, kir. tszéki bíró.

Hirdetmény.

3024. sz. — A rosznyói kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. királyi kincstár** végrehajtható **Smiák Mátyás és Gallo Mária** végrehajtást szenvedő elleni 83 frt 04 kr. illeték s járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati királyi törvényszék (a rosznyói kir. járásbíró) területén lévő Ochtina községben fekvő, az ochtinai 51-ik sz. jtkyben hrsz. és 91. ö. i. számú ház, udvar, kert, 1002 hrsz. rét, s $\frac{1}{4}$ -ed telek utáni közös erdő s legelő illetőségű álló 288 frt becsértékű ingatlan birtokára, s a rochfalvi 22. sz. jtkyben foglalt 1—13. sorszám alatt 14. ö. i. sz. ház, udvar, kert, szántóföldek, rétek, s közös erdő s legelő illetőségűnek **Smiák Mátyás** nevére felvett 458 frt 50 kr. becsértékű felerészére az árverést a fent ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi január hó 5-iken délelőtt 10 órakor**, Ochtina község házában, — rochfalvi ingatlanok pedig **1892. évi január hó 25-en**

délután 3 órakor Rochfalva község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX-ik törvényez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Rozsnyón, 1891. évi október hó 21.
Kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Tichy, kir. járásbíró.

Hirdetmény.

3038. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Ragályi Ferencz** trizsi közbirtokossági igazgató kérelme folytán a trizsi 17. sz. jtkyben foglalt 40. 1174., 1310. hrszám alatti közbirtokossági birtokra az önkéntes árverést 890 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892-ik évi márczius hó 7-ik napján** délelőtti 10 órakor Trizs községben a bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 890 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1891. június hó 12-én.
A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Aldorffer, kir. tszéki bíró.

MEGHIVÓ.

A nagy-rözei kölesönös segély-szövetkezet folyó évi **február hó 2-án**, vagy ha akkor határozatképes nem volna, február hó 7-én, mindkét esetben **délutáni 2 órakor tartandó**

közgyűlésre.

Tárgyak Az igazgatóság jelentése. A felügyelő-bizottság jelentése. — A mérleg beterjesztése. — A felmentvény megadása — Az osztalék megállapítása. — A felügyelő-bizottság választása. Az igazgatóság javaslatai.

Nagy-Röze, 1892. év január 9-én.
Az igazgatóság.

Hirdetmény.

3651. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Kubinyi Arnold** kérelme folytán a várgedei 136. számú jtkyben foglalt Kubinyi Arnold nevén álló 935/b. hrsz. egészben, 936/c, 937/c hrszámokra 936/c/1 és 937/c/1 részlete 20 □ öllel, 938 hrszámokra 938/a részlete 1180 □ öllel eladatni, s ezekre az önkéntes árverést 256 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi márczius hó 3-ik** napján délelőtti 10 órakor községi bíró házában Várgede községben megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 25 frt 67 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatti kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1891. évi július hó 5. napján.
A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Aldorffer, kir. törvényszéki bíró.

Hirdetmény.

3043. sz. — A rosznyói kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajtható **Popaleni János eserni** végrehajtást szenvedő elleni 17 frt 99 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék — a rosznyói kir. járásbíró területén lévő Sebespatak községben fekvő, a sebespataki 73. sz. jtkyben egészben végrehajtást szenvedő Popaleni János eserni nevére jegyzett 160 frt becsértékű 57. 122 sz. hr. és 57/a ö. i. sz. egész ház udvar, kert — továbbá a azon jtkyben foglalt s végrehajtást szenvedő tulajdonát képező 191 frt becsértékű 3—16 sorsz. a. lévő szántóföld, rét s ehez tartozó $\frac{1}{16}$ urb. birtok utáni közös erdő, s legelő illetőségű álló ingatlanokra az árverést a fent ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi január hó 26-án** d. e. 10 órakor Sebespatak községben a bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX-ik törvényez. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Rozsnyó, 1891. évi október 22-én.
A rosznyói kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Tichy, kir. járásbíró.

Hirdetmény.

2784. sz. — A rosznyói kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtható **Garan Valentik János** hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 54 frt 44 kr. tőke, jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék — a rosznyói kir. járásbíró területén lévő Ródova községben fekvő és a ródovai 6. sz. jtkyben foglalt 1—3 sorsz. ház, udvar, kert, belsőség és 4—42 sz. a. szántóföld, rét és az ehez tartozó közös erdő, és legelő illetőségű álló ingatlanok **Garan Valentik János** nevén álló 302 frt becsértékű felerészére az árverést a fent ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi január hó 15-ének** d. e. 10. órakor Ródova községben a bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Rozsnyó, 1891. szept. 22.
Kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Tichy, kir. járásbíró.

Kiadó lakások.

Rimaszombatban, a **Szijaartó-utca 44. sz. a.** házban két lakás kiadó.

Az emeleti rész, mely 5 szoba, konyha, kamara, pincze, fatartó és padlásból áll — **azonnal**:

a földszinten levő udvari rész pedig, mely 2 szoba, konyha, kamara és fatartóból áll, **május elsejére** kiadó.

Értekezhetni lehet bármikor a tulajdonos **Majomy Józseffe** ugyanott.

Hirdetmény.

3728 sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajtható **Bányay Ferencz** végrehajtást szenvedő elleni 17 frt 37 $\frac{1}{2}$ kr. tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Ajnácskö községben fekvő az ajnácskői 254. sz. jtkyben foglalt Banyay Ferencz nevén álló 65 660. hrsz. váltással terhelt szőlőre az árverést 350 frt. ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1892. évi márczius hó 18-ik napján** délelőtti 10 órakor Ajnácskö községben a bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 350 frt — krt készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX-ik t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. július hó 11-én.
A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Aldorffer, kir. törvényszéki bíró.

Hirdetmény.

2577. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Kemenyi Andor** mint **közbirtokossági igazgató** kérelme folytán a gizei 84. sz. jtkyben foglalt a gizei közbirtokosság nevén álló 148. 149. 150. hrszámú beltele, és 1. számú házra az önkéntes árverést 656 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi márczius 10-ik napján** délelőtti 10 órakor a községi bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 656 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1891. évi május hó 15-én.
A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Aldorffer, kir. tszéki bíró.

Levelezés.

Jánosi, 1892. jan. 7.

Tek Szerkesztő ur!

Grasselli Miklós, ki szakképzettsége s kedves modoráért a megye területén s különösebben e lapok olvasói előtt előnyösen ismert derék tanára a kuruzsi földműves iskolának, folyó hó 3-án este ismét megjelent köztünk, hogy a sertés-tenyésztésről ez estére kitűzött előadását megtartsa.

Már akkor teljes mértékben megnyerte közönségünk rokonszenvét a saját személye, és az érdeklődést, a szakismereteket s gyakorlati hasznos tanulságokat közlő előadása iránt, midőn első alkalommal volt köztünk: most pedig meghódított mindnyájunkat. Hiszen most már mint jóismerőst vártuk, kit nemes lelke, emberbaráti szeretete hoz hozzánk, hogy a nép által megértett nyelven, egyszerű, keresetlen modorban tanítsa azon ismereteket, melyekre a földművelő osztálynak a mai kor sokoldalú követelményei között valóban nélkülözhetlen szüksége van.

Azért jött hát most is hozzánk a jeles tanár, hogy az ő ismeretének gazdag kincseiből ez alkalommal is juttasson nekünk, hogy gazdagítsunk, élni tanítsunk bennünket. Míg az ország két nagy minisztere: gr. Csáky és Baross csak gondolkoznak arról, hogy mi módon tehesék a társadalom alsóbb rétegeire nézve a közművelődés s erkölcsi fejlődés szempontjából is értékessé a munkaszüneti törvény által elrendelt vasárnapi pihenést: az alatt Grasselli tanár ur már megtalálta a célra vezető utat azon két előadásával, melylyel itt két tanulságos s élvezetes estét szerzett nekünk.

Népünk örömmel várta a második előadásra kitűzött estét: a ref. iskola tágas terme jóformán megtelt az érdeklődő közönséggel. S míg az első estén inkább csak a dalárda működő vagy volt tagjai gyűltek össze: most ide hozta már az érdeklődés az idősebb rendű földműveseinket is, kik éber figyelemmel s látható érdeklődéssel hallgatták az ő értelmi képességükhöz alkalmazott, szakismereteket közlő szép előadást. Sőt — ami az érdeklődő figyelem legszebb bizonyítéka — egyes esetekben a hallgatók is kérdéseket intéztek az előadó tanárhoz, leginkább saját tapasztalataikból vevén azok tárgyát, mikre nyomban megkapták az okulásokra alkalmas feleletet. Így történt, hogy az előre kitűzött egy óra helyett az egész estét a mi tanításunkra szentelte az előadó ur: akinek valóban jól esett tapasztalnia, hogy az ismeretek s általában a szép iránt fogékony s értelmes földművelő közönségünk oly kiváló figyelemmel hallgatja a neki szánt oktatást. Valóban ő azon kedves meggyőződéssel végezte az önként magára vállalt hazafias czélú szép munkát, hogy az ismereteknek általa elhíntett szép magvait munkás és szorgalmas népünk a gyakorlati életben egy önjára, mint az édes haza érdekében is sokszorosan gyümölcsöztetni fogja. Adja a gondviselés, hogy úgy legyen, hogy teljesüljön általunk is a kitűnő tanárnak a költőtől kölcsönzött szép jelszava: „Hass, alkoss, gyarapíts, a haza fényre derül!”

Fogadja e helyt is közönségünk hálás köszönetét, s legyen meggyőző lve, hogy a jövő hó 7-ikére ígért elővetelét, midőn egy esomé gyakorlati ismerettel ismét egy élvezetes estét ad nekünk, bizony nem felejtjük el.

Jánosii levelező.

Jolsva, 1892. jan. 11.

Tek. Szerkesztő ur!

Az újév beálltával — gondolom — hogy Szerkesztő ur is valami nagyon is újat tartalmazó tudósítást vár. Pedig esalodik, mert csak az a legnagyobb újság, hogy lesz Murányvölgyön vasut, ha lesz: pénz és pénz, de megint csak pénz.

Folyó hó 8-án meg volt itt a közg. bejárás, a mi meglehetősen simán folyt le s azután még szebben ment végbe a nagy áldomás vagy tor, a vasut születésére vagy halálára? Nem tudni! Elhangzott sok szép toaszt. De a legszebb lett volna az, melynek conclusióját az aranyak harmonikus csengése képezte volna. Hisz van a bankokban! Igaz. Felépítik a bankok! De a saját hasznukra. Az lesz a különbség, hogy a mostani drága fuvar helyett az olyat a bank fog magának szedni s ki fogja ellenőrizni, hogy olesőbb díj nem volna-e elég? Nines más remény, mint az, hogy az emvi vajudáson keresztül menő ügy Kubinyi Géza orsz. képviselő ur érezakarata s fáradhatatlan buzgótsága folytán szerencsésen élye fog megszületni.

E reményünk táplálására fog szolgálni a folyó hó 18-ára Jolsván kitűzött s egybehívott választói gyűlés, a midőn a képviselő ur beszámolóját fogja tartani.

De az már csakugyan újság, hogy itt lakadalom s eljegyzés volt ez újévben. Fehér holló! pedig volna kire szállni. A lakadalmat András János lubenyiki körjegyző tartotta 9-én Szikora Erzsikével, egyik rokonszenves s kedvelt alakjával a hölgyeknek, kik egyenesen a templomból nagyatyjuk meglátogatására hajtottak, ki ágya fenekéről áldást kívánt szeretett unokájára a menyasszonyra s a ki lélekben örült, boldog volt, elfeledtette az az öröm a fájdalom, talán csak azért, hogy teljesüljön: „ma vigadunk s holnap sir zár.” Mert ez történt meg azon nagyapával, kit mint olyat a legjobbat unokái, s mint apát a legszeretebbet s legpéldásabbat: városunk igen tisztelt polgármestere siratja. Ki volt ő? Bazilidesz Sámuel, a 79 éves fiatal, a ki előtt mindenki önkénytelenül felkelt s kalapot emelt, mert polgári erényei arra méltatták, a ki elmondhatta: „A nemes harcot megharcoltam, elteltetett számomra az öröklét koronája.” Az volt ő, a ki joggal mondhatta: „Példát hagytam, hogy ti is nyomdokimat kövessétek.”

Legyen álma édes!

Mily különös satirája a sorsnak, hogy a gyászt öröm váltja fel.

Avagy nem öröm-e az, ha két szív, mely egymásért dobog, oly láthatólag nyer kifejezést, mint f. hó 11-én Baltazár Antal ev. lelkész ur családjában, a mikor is Remenyik Ede, néhai Remenyik Ede érdemudus polgármester fia jegyét váltott a kedves é bájós Baltazár Ilonkával. Boldogság kísérje frigyöket. r. l.

Vármegyei újdonságok.

Az érzékenység növekvője. Hogy mennyire érzékeny megyénk közönségének egy része a hírlapi közlemények iránt, és mily számdékkal keres a legártatlanabb jóindulattal megírt sorok között is rosszakaratu ezeltartosságot, arra nézve szolgáljon illusztrációul legújabb esetünk.

Lapunk f. évi első számában szószerint a következő újdonság jelent meg.

„Magyarosodunk. Dobsina város ág. ev. vallásu lakosai közelébe egyértelemmel elhatározták, hogy templomukban a jövő évtől kezdve évente négy magyar istentiszteletet fognak tartani. Ez az indítvány már ezelőtt 18 évvel felmerült a dobsinai lutheranusok egyházi gyűlésében, hanem akkor a dologból nem lett semmi; nem négy, de egy magyar isteni tisztelet tartásában sem egyeztek bele az akkori egyháztagok, nem, mintha talán valami túlzó pangermánok voltak volna, hanem mert a régi megszokott utról kényelmetlennek tartották új esápasra átvándorolni. A mostani egyháztagok már arra is figyelemmel vannak, hogy a nemsokára betöltendő második papi állásra olyan lelkész választassék, a kinek képessége és kötelessége legyen a dobsinai ág. ev. templomban magyar istentiszteletet tartani.”

Hogy mi van e közleményben, akár egy papra, akár az egész papi testületre nézve sértő és vádaskodó: azt véges eszünkkel kitalálni nem tudjuk. Elég az hozzá, hogy a fenti ártatlan újdonságunkra válaszul most a „Rozsnyói Híradó”-ban a következő nyilatkozatot olvassuk. — mely különben „szelidebb jellemű fürmedvény”-nek is nevezhető:

„Nyilatkozat. Tekintetes szerkesztő ur! A „Gömör-Kishont” című lap utolsó számában megjelent „magyarosodunk”-féle tudósításra következőket tartok szükségesnek úgy a közönség, mint reporterek további tájékozásul, nem ugyan mint direkt sértett fél, hanem az egész papság tagja lévén, s ha az egész szenved, szenved az egyes is — említeni. Igen nagy rosszakarat vagy pedig egy nagy porció tudatlanság kell ahoz, hogy valaki egy tudományosan művelt, akadémiái tudományait végzett férfiú magyar nyelven való szónoklási tehetségében és képességében kételkedjék. Ezenel tehát visszautasítom a fent nevezett lapban megjelent vádaskodást, mely nemesak a helybeli két ev. papot, hanem az egyetemes papságot egyáltalán sújtja azon kérelem hozzáadásával, hogy ezentel méltóztatnék ev. lelkészben is azon egyént megtalálva látni, ki legalább is a tudományosság oly mértékben áll, mint akármelyik más tudós férfiú, hogy tehát minden, még talán az 50-nes években végzett pap is képes magyarul is fognálni s nem oly ritka, hogy azt keresni kell, hanem mihelyt pap, magyar pap is. Ennyit tájékozásul. Dobsina, 1892. január hó 8-án Poputh Victor, hitoktató.”

Jótekonyczelu bal Szalócson. A szalóczi ref. egyház előljárói Sturman István egyházi gondnok indítványára mult hó 27-én az orgonaalap javára, — melyre már eddig is az említett gondnok buzgóságából 400 fit van elhelyezve a rozsnyói takarékpénztárban — igen szépen sikerült bált rendeztek az iskolai épületben. — Összes bevétel volt 45 fit; kiadás 15 fit; marad tiszta jövedelem gyanánt 30 fit; mely is rövid idő alatt a már e czélra gyümölcsöző 400 fit tőkéhez fog a rozsnyói takarékpénztárba helyezettetni. Felülfizettek: Borza Pál tanító 1 fit, özv. Társy Józsefné 1 fit, Sturman István 1 fit, Sturman Istvánné szül. Ambruzs Mária 1 fit, Gönczi Gábor 1 fit, Tömöl András 1 fit, Vinter Sámuel 1 fit, Bersein Miksa 1 fit, Hirn Sámuel 1 fit, Szárás Márton 1 fit dr. Gescheit József 1 fit, Katassy Anna 1 fit, Osváth Bertalan lelkész 1 fit, Misóvszky György 50 kr Pulen Márton 40 krt, Bartók László 40 krt, Spindler József 60 krt, Tömöl Márton 40 krt, Lőrincz Lajos és Béni 20—20 krt, Lőrincz István 10 krt, Világi János 20 krt, Szokol Pál 20 krt, Deska János 20 krt, St. Csunyoeska István egyházi 20 krt.

Vérkereszttség. azaz, hogy csak véres keresztelő volt valamikor régen Sunjácson. Iszonyú még *maga* a szó is, hát még a tett! Ugy történt, hogy Svojka Mihály házára még 1887. augusztus havában rászállott a golyó. A derék ember nagy áldomást esapott a jó madár tiszteletére, esakhogy az áldomásból mégis kifelejtett egy igazí jómadarat: a Fujka Jánosit. Fujka fűjt, fuldokolt dühében. Azt rikácsolta, hogy kiirt a földszínéről minden újdonszülöttet s azzal neki is bőfült a Svojka Mihály uram házána s ott egy kiszuperált sakter-késsel ugyanesak furesa ó-testamentomi modulatokat rajzolatott a levegőben a — házi gazda orra körül. Svojka Mihály esőndes ember; egy szót se szólt, csak megfogta a Fujka Jánost galléjánál fogva és a háza előtt folyó-daló patakban babtista szokás szerint megkeresztelte (t. i. víz alá merítette.) „Ha keresztelő kell, hát ne!” Fujka Jánost, igazhitű gör. kath. léttére szörnyűséges vérivő hangulathozta ez az akarata ellen való *elkeresztelés* s mikor a vízből kitápaszkodott, vadallati étvágygyal rohant rá az összes jelen volt Svojkákra, Svojka Józsefet fellökte, Svojka Györgyöt képen keresztelte Svojka Mihályt pedig úgy bszulta meg, hogy a sakter késsel annak felesége mellén néhány centiméternyi „folytonossági hiányt” okozott. A hármára aztán összecsesődült a félfalu népe, köztük a körjegyző, a községi bíró és a dühöngő Fujkának tulajdon édes anyja: özv. Fujka Jánosné. A jegyző persze ékes szónoklattal iparkodott lecsillapítani a megszállult vadembert. A pulykává lett Fujka azonban damasztazéulbut vert sakter-késével hamarosan, nősies Rükewertseoncentrirungra kényszerítette a falu pennáját. Most a Fujkák anyja is vérszemet kapott, s mint egykor a Grachusoké, úgy lelkesítette hős fiát. „Ne hagyd magad fiam, aprítsd fel a jegyzőt, szárd agyon a bírót, *nem lesz az emberölésért mai nap már baja az embernek*; ha lesz — se sok.” A pulyka epéjű Fujka gyerek erre a biztatásra neki is rohant a bírónak, nemes Csuban Szíman uramnak, azzal az elhatározással, hogy menten kármonádlit csinál belőle; hanem ez hirtelenében olyat rugott a hasára a hős gladiatornak, hogy attul egyszeribe hanyatt vágta magát, egész hosszában bele ismét a patak vizébe. Ezzel aztán vége is volt az ütközetnek. Mikor onnét kihalászták: akkor már szelid ember volt Fujka János, könyörgésre fogta a dolgot és esküdözött, hogy soha az életben nem kívánczik többé keresztelőbe, csak ne bántsák és

ne állítsák törvény elé. Hanem bizony a könyörgés nem sokat használt. — A törvényszék kimondta rá az ítéletet, mely a kir. Curia helybenbágyásával, most — *rövidül esztendő után* — jogerős is lett. Ennek alapján Fujka János hét hónapig lesz kénytelen börtönör maradni; anyja pedig egy egész hónapig asszisztál majd neki. A jó asszony különben az ítélethirdetés után a következő jellemző nyilatkozatot sóhajtottá el: „Szegény fiam, szegény fiam ha csakugyan embert öltél volna, nem ítélték volna el tán ilyen hosszú időre!”

Tornallyán m. hó 31-én működvelők a tüzőltö-egylet javára táncmulatsággal egybekötött előadást rendeztek, mely alkalommal felülfizettek: Moesz Miksa ur 2 frt, Kubinyi József ur 11 frt 20 kr. dr. Ferderber Jakab, Liphay József, Hevessy Benedek Kovács Miklós, dr. Pazár Andor, Tornallyay Árpád, Komor József és Kosuth István urak 1—1 frtöt, Lenkei Lajos ur 20 kr., Schvarecz Mál k. a. 50 kr., Tamás Ilonka k. a. 40 kr., két ismeretlen a 20 kr. A felülfizetett összeggel teljes bevétel 80 frt 30 kr., kiadás 67 frt 20 kr., tiszta jövedelem 13 frt 10 kr. Nyilvános elismerést érdemel Deutsch József ur, ki a színpadhoz szükségeselt faanyagot ingyen szolgáltatva a működvelő uraknak. Továbbá Komor József főparanesnok ur, az iparos dalkör vezetője, a dalkör összes tagjai, ugyszintén azok, kik a színdarabban közreműködtek, s időt és fáradságot nem sajnálva az egylet pénztárát gyarapították.

Vegyes hírek.

A rozsnyói püspökhöz ösmert körlevele alkalmából, az Esztergom-városi papság a következő feliratot intézte: „Nagyméltasági és főtisztelendő püspök ur, kegyelmes urunk! Lelkes örömmel olvastuk nagyméltóságodnak egyházmegyéje papságához szent egyházunk igazí védelmére intézett körlevelét. Szívünk mélyéből esatlakozunk az abban foglalt elvekhez és azoknak az ideí képviselőválasztásoknál való érvényesítésére törekedni szent kötelességünknek ismerjük. Esztergom, 1892. január hó 8-án. Az esztergom-városi papság: Palásthy Pál dr. felsz. püspök-kanonok, Knauz Nándor dr. püspök-kanonok, Sunjászky Antal püspök-kanonok, Blummelhuber Ferencz prépost-kanonok, Krotky József kanonok, plébános, Szilágyi Ferencz apát-kanonok, Rajner Lajos prépost-kanonok, Czibulka Nándor dr. apát-kanonok, Lukács László prépost-kanonok, Graeffel János apát-kanonok, Maszlaghy Ferencz prépost-kanonok, Soóky Gábor tiszteletbeli kanonok, Czenczik János, Eitner Elemér Ákos, Fehér Gyula dr., Frank István dr., Horváth Dezső, Haiczl Kálmán, Kollányi Ferencz, Machovies Gyula, Metzkey József, Némethy Lajos, Okányik Lajos, Perger Lajos, Schreiber Aladár, Számord Ignác, Vargha Dezső dr.”

× „1843-49. Történelmi Lapok”. Ily című képes folyóiratra küldött előfizetési felhívást a Szerkesztő bizottság. A folyóirat czélja az, hogy hazánk legnevezetesebb korszakának történelmi adatait addig, amíg annak szereplői életben vannak, összegyűjtsék a történelmi munkák hézagait kitöltésék s a tévedéseket tisztázzák. Különben pedig a nagy események emlékeit kegyelettel kívánja a lap ápolni és fentartani a közönség körében. A lap előfizetési ára évnegyedenként 1 frt.

Takaróponyva- es gépszijszállítás. A m. királyi államasvutak gépgyára pályázatot hirdet vizmentes takaróponyák, gépszijak szállítására. Csak hazai származásu tárgyak ajánlhatók 1892. évi január 20-ig a gépgyárnak Budapest, kőbányai ut.

„Szerkesztői üzenet.” A „Lineville Democrat” olvasói a következő szerkesztői üzenet közlésével mulattatta: Mr. John Smith, Demwer kolorado Mi sok piszkos emberről hallottunk az életben. Például hallottunk arról az emberről, ki egy, a nyakán kinőt varajesot használt iggomb helyett; az emberről ki anyósának sirdombjára kecskét küldött legelni; ugyszintén arról, ki lepota a halott szeméről a réz kétgarsot. Az a bizonyos ember sem ösmeretlen előttünk, ki meggyadagodott az által, hogy hat gyermekének minden este 10 czenet adott egyenként, esakhogy vascora nélkül menjenek feködni, azután ellopta a pénzt a gyermekek markából. Azonban, hogy valaki egy újságot két álló esztendeig hitelre járasson és két év múlva a helyett, hogy tartozását megfizetné, a lapra ráírja „visszautasított” és azt visszaküldi, ezt még nem hallottuk. Ön meg-érdemli, hogy nyilvánosan a világ legpiszkosabb embereinek ösmerjük el. — (Illyesmi nálunk is elég gyakran megtörténik.)

Különféle cikkek szállítása. A magyar királyi dohányjövédéki központi igazgatóság, valamint a m. kir. dohánygyárak s dohánybeváltó hivatalok részére 1892. január 1-étől 1892. június végéig terjedő időre szükséges papírneműek, vászon, szalag, czérna, zsineg, kötélék, sodronyok, szegek, enyv, olajok, czukorszörp szállítása iránt pályázatot hirdetett. Ajánlatok e hó 18-án déli 12 óráig, a dohányjöv. központi igazgatóság segédhivatalához (Budapest) nyújtandók be. Részletes feltételek a miszkolczi kereskedelmi s ipar kamaránál megtékinthetők.

A gömörmegyei legőbb adót fizető megyebizottsági tagok névjegyzéke.

- Gróf Andrassy Géza Betlér 10437 frt 19 kr.
- Gróf Serényi Béla* Putnok 8363 frt 02 kr.
- Dr. Schopper György Rozsnyó 3386 frt 83 kr.
- Br. Luzsénszky Henrik Osgyán 2548 frt 18 kr.
- Heinzlman Emil Bécs 2541 frt 67 kr.
- Szentiványi Miklós Sajó-Gömör 2513 frt 02 kr.
- Farkas Ábrahám Tamásfala 2387 frt 92 kr.
- Radvánszky Károly Sztárnya 2086 frt 81 kr.
- Br. Vay Aladár Harkács 1857 frt 60 kr.
- Borbély László Jánosi 1786 frt 13 kr.
- Weisz Károly Rimaszombat 1716 frt 50 kr.
- Ragályi Ferencz Budapest 1646 frt 50 kr.
- Sárközy Gyula Jánosi 1359 frt 52 kr.
- Forgács József Kassa 1328 frt 88 kr.
- Szentmiklóssy István Beje 1311 frt 53 kr.
- Dapsy Vilmos Rimaszombat 1291 frt 59 kr.

Hanvai Zoltán Hanva 1250 firt 60 kr.
 Samarjay János Rimaszombat 1148 firt 27 kr.
 Dapsy Béla Szkáros 1066 firt 53 kr.
 Bornemisza István Uzapanyt 1062 firt 44 kr.
 Szentmiklóssy Aladár Uzapanyt 1056 firt 59 kr.
 Ifj. Szabó László Várgede 1033 firt.
 Fáy Barnabás Serke 1022 firt 77 kr.
 Hámos László Berzete 1007 firt 27 kr.
 Vajda Ferdinand Apáti p. 957 firt 39 kr.
 Fornét Jenő Feled 956 firt 52 kr.
 Hanvay Aladár Cziz 934 firt 28 kr.
 Heinzlman Alfréd Lieze 931 firt 91 kr.
 Szilárdy Oktáv Sajó-Lenke 929 firt 87 kr.
 Vad András Füge 917 firt 59 kr.
 Molnár Lajos Tamásfala 909 firt 36½ kr.
 Farkas Zoltán Rimaszombat 889 firt 66 kr.
 Ragályi Gyula Ragály 859 firt 93 kr.
 Hevessy László Sztárnya 817 firt 50 kr.
 Szilárdy Béla Szentkirály 807 firt 54 kr.
 Szontagh Zoltán Királyi 782 firt 80 kr.
 Ifj. Hevessy Sándor Nagy-Csoltó 767 firt 74 kr.
 Hevessy József Rozsnyó 757 firt 10 kr.
 Hevessy Bertalan Tornallya 755 firt 41 kr.
 Hámos Árpád Tornallya 740 firt 09 kr.
 Beélik Iván Alsó-Vály 718 firt 14 kr.
 Csizsár Péter Serke 708 firt 02 kr.
 Kerepessy Márton Lekenye 704 firt 74 kr.
 Hámos Zoltán Cserenyecény 684 firt 11 kr.
 Broncs István Rimaszombat 662 firt 25 kr.
 Fáy Viktor Bodolló p. 658 firt 68 kr.
 Czibur Gusztáv Feled 655 firt 67 kr.
 Fáy Gusztáv Nyustya 617 firt 49 kr.
 Kohn Samu Tiszolez 614 firt 51 kr.
 Marton János Rimaszombat 613 firt 91 kr.
 Dr. Marko Sándor Rozsnyó 612 firt 80 kr.
 Diószeghy Zsigmond Kelemér 606 firt 50 kr.
 Hevessy Benedek Füge 585 firt 56 kr.
 Altstoeck Ede Dobsina 577 firt 27 kr.
 Rudnay Lajos Jolsva 569 firt 81 kr.
 Molnár József Rimaszombat 568 firt 34 kr.
 Hámos Aladár Dúsa 554 firt 52 kr.
 Sebők Pál Csetnek 540 firt 76 kr.
 Fuchs Ágoston Bánréve 520 firt 30 kr.
 Kubinyi Aladár Rimaszombat 512 firt 60 kr.
 Latinák Frigyes Ploszkó 507 firt 67 kr.
 Okolicsányi Gáspár Ráho 502 firt 65 kr.
 Gál János Rozsnyó 483 firt 22 kr.
 Czékus László Lieze 491 firt 74 kr.
 Horváth László Osgyán 487 firt 33 kr.
 Id. Löcherer Tamás Rimaszombat 483 firt 26 kr.
 Moesz Miksa Királyi 482 firt 72 kr.
 Br. Nyáry Sándor 479 firt 82 kr.
 Sallay Pál Detér 476 firt 53 kr.
 Szikora Imre Csetnek 469 firt 25 kr.
 Kovács János Lukovistye 465 firt 11 kr.
 Máriaassy Andor Rakottvás 464 firt 49 kr.
 Thuránszky Marczel Levárt 458 firt 87 kr.
 Madarassy Dezső Rimaszombat 456 firt 80 kr.
 Tornallyai Dezső Tornallya 452 firt 83 kr.
 Neumann Herman Putnok 442 firt 80 kr.
 Fáy István Uzapanyt 442 firt 42 kr.
 Deutsch Áron Murányi 423 firt 55 kr.
 Tornallyay Zoltán Tornallya 418 firt 02 kr.
 Máriaassy Barna Berzete 417 firt 71 kr.
 Beliczky Viktor Rimaszombat 411 firt 64 kr.
 Ambrózy József Tiszolez 408 firt 68 kr.
 Braun Mór Almágy 407 firt 60 kr.
 Daxner István Tiszolez 405 firt 04 kr.
 Engel Adolf Rimaszombat 404 firt 42 kr.
 Lovcsányi Soma Balog 395 firt 60 kr.
 Bornemisza Boldizsár Budapest 393 firt 63 kr.
 Böhm József Budapest 390 firt 60 kr.
 Szontagh Pál Csetnek 389 firt 30 kr.
 Dr. Török János Tornallya 387 firt 64 kr.
 Putnok Mór Kelemér 386 firt 19 kr.
 Gottlieb Gábor Nyustya 386 firt 04 kr.
 Lukács Béla Kövecses 384 firt 09 kr.
 Boros István Rimaszombas 380 firt 40 kr.
 Bjel Mihály Polonka 379 firt 60 kr.
 Komjáthy Miklós Söreg 378 firt 36 kr.
 Ebeczky Elek Ajnácskó 377 firt 94 kr.
 Mészáros Bálint Rimaszombat 377 firt 94 kr.
 Somoskeőy Antal A.-Hangony 370 firt.
 Schwarz Ede Tornallya 369 firt 26 kr.
 Kubinyi Kálmán Nyustya 366 firt 92 kr.
 Id. Gaskó János Rimaszombat 362 firt 96 kr.
 Kubinyi Manó Várgede 360 firt 07 kr.
 Rosenberg Márton Putnok 352 firt 96 kr.
 Szelezky Dienes Naprágy 351 firt 39 kr.
 Fekethe Nándor Putnok 350 firt 34 kr.
 Nehrer Gyula Rozsnyó 348 firt 06 kr.
 Alexy Albert Rozsnyó 347 firt 82 kr.
 Id. Hegyessy Sándor N.-Csoltó 344 firt 48 kr.
 Nagy Samu Budapest 341 firt 63 kr.
 Kubinyi József Méhi 340 firt 50 kr.
 Vajda András Osgyán 332 firt 94 kr.
 Szentiványi Árpád Szkáros 331 firt 69 kr.
 Tóth Endre Nagyrőcze 331 firt 34 kr.
 Czibur Kálmán Csetnek 327 firt 86 kr.
 Id. Süteő István Rimaszombat 324 firt 80 kr.

Grósz Jónás Balaton 324 firt 70 kr.
 Tirscher Szilárd Dobsina 321 firt 38 kr.
 Török Bálint Jánosi 321 firt 20 kr.
 Hanvay József Naprágy 321 firt 14 kr.
 Flaskó György Feled 320 firt 48 kr.
 Remenyik Andor Gieze 320 firt 18 kr.
 Hoffmann Miksa Jolsva 318 firt 16 kr.
 Bornemisza László Rimaszombat 315 firt 70½ kr.
 Grünmann Arnold Rozsnyó 314 firt 87 kr.
 Ifj. Szentmiklóssy Kálmán Upanyit 308 firt 52 kr.
 Dancs László Kövecses 307 firt 70 kr.
 Bátky Gyula Harmacz 304 firt 15 kr.
 Ifj. Süteő István Rimaszombat 303 firt 64 kr.
 Markó J. Imre Rozsnyó 303 firt 30 kr.
 Janovetz Gyula N.-Szlábos 302 firt 82 kr.
 Máriaassy Géza Berzete 301 firt 58 kr.
 Madarassy Gyula Gortva-p. 299 firt 94 kr.
 Nehrer Mátyás Rozsnyó 297 firt 50 kr.
 Soffer Zsigmond Putnok 288 firt 22 kr.
 Hennyei Kálmán Rimaszombat 288 firt 21 kr.
 Eeseghy Ferenc Rimaszombat 286 firt 87 kr.
 Balogh Samu Serke 284 firt 42 kr.
 Ruthényi Béla Ráho 280 firt 79 kr.
 Baksay József Rimaszombat 278 firt 20 kr.
 Komjáthy István Zsíp 274 firt 64 kr.
 Greiner Manó Dobsina 270 firt.
 Horváth János Rimaszombat 269 firt 37 kr.
 Ragályi Géza Rimaszombat 269 firt 10 kr.
 Baksay István Rimaszombat 266 firt 23 kr.
 Maurer Arthur Rozsnyó 264 firt 36 kr.
 Alitisz Miklós Sid 263 firt 33 kr.

Basilidesz János Tiszolsz 259 firt 19 kr.
 Kishonthy Gyula Rimaszombat 257 firt 97 kr.
 Pazár Andor Tornallya 255 firt 49 kr.
 Szentiványi Géza Gémörpanyit 253 firt 91 kr.
 Urszinyi Zsigmond Tornallya 251 firt 96 kr.
 Hamaliár Károly Rimaszombat 251 firt 79 kr.
 Vajda Gyula Apáti p. 251 firt 18 kr.
 Róth Dávid kereskedő Rimaszombas 250 firt 51 kr.
 Groszmann Jakab Tornallya 249 firt 69 kr.
 Vattay Antal Putnok 249 firt 01 kr.
 Kubinyi Imre Várgede 248 firt 69 kr.
 Abaffy Gusztáv Abafala 248 firt 59 kr.
 Kubinyi Andor Tamásfala 248 firt 45 kr.
 Matheidesz Samu Alsó-Vály 246 firt 82 kr.
 Varga József Rozsnyó 246 firt 78 kr.
 Plauka György Feled 246 firt 60 kr.
 Gundelfingen Luczián Berzete 244 firt 09 kr.
 Ethay Károly Rimaszombat 243 firt 30 kr.
 Lipthay József Tornallya 242 firt 57 kr.
 Somoskeőy Ágoston Hangony 240 firt 86 kr.
 Khün Ferenc Dobsina 239 firt 34 kr.
 Urbjár Péter Jolsva 236 firt 84 kr.
 Kövály Ödön Rozsnyó 234 firt 52 kr.
 Ossko Lajos Várbócz 234 firt 31 kr.
 Dr. Daxner Samu Tiszolez 233 70 kr.
 Rolko József Závadka 232 firt 37 kr.
 Babarik Márton F.-Zsaluzsány 230 firt 44 kr.
 Fejérváry János Várgede 229 firt 58 kr.
 Glósz Antal Rozsnyó 227 firt 42 kr.
 Szabó Károly Rimaszombat 226 firt 31 kr.
 Remenyik Pál Jolsva 224 firt 57 kr.

Magán-hirdetések

Tüzelő
köszén és kokszt
 kapható
STOLCZ LAJOS
 vaskereskedésében
 Rimaszombat, Főtér 10. sz.

Egy jó karban lévő
Zongora
 örök áron eladó. — Bővebb értesítést e lapok nyomdájában szerezhetni.

Zongorahangoló.
 Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **Állandó lakásomat Rimaszombatba tettem.** Mint e megyében jól ismert zongora-hangoló, ajánlom magamat a t. cz. közönség becses pártfogásába, szíves tudomására hozván azt, hogy hajlandó vagyok úgy városban mint a vidéken a zongorák évenkénti többszöri hangolását, valamint szakszerű igazítását és bőrozését — mérsékelt árak mellett — eszközölni.
 Szíves megbízatásukat kérem lakásomra: **Rimaszombat, Énnetti-u. cza 9. sz.** intézni.
 Együttal tudatom a t. közönséggel azt is, hogy **Aristonok** hangolását és javítását is elvállalom. Tiszteletel maradtam a t. cz. közönségnek aláztos szolgálja
FRASCHER ALAJOS.
 5-8 zongorakészítő és hangoló.

Képes Családi Lapok
 Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.
 Szerkeszti: Dr. Tolnai Lajos. Főmunkatárs: Dr. Váradi Antal. Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Dr. Murányi Armin.
 5-6 **Előfizetési ára:**
 a „Hölgyek Lapja” című dívat-melléklettel s a Regénymelléklettel együtt:
 Eg. sz. évre 6 firt. Félévre 3 firt. Ne. yzedévre 1 firt 50 kr.
 A „Képes Családi Lapok” című hetilap új negyedbe lép. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezőjét, a magyar művelti családoknak e szellemi kincsét a következő írók és írók támogatják: Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Dalnady Győző, Mikszáth Kálmán, Komócsy József, Temérdek (Jeszzenszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Inezedy László, Pálgyi Lajos, Erődy Dániel, Dengi János, Tolgyesi Mihály, Vértessy Gyula, Méry Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Csorba Foltay Akos stb.; Beniczki-Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyváradly Mira, Kuliflay-Benitzky Irma, Harmath Lujza, Hevesiné-Sikor Margit, V. Gál Karolina, Karlovsky Ida, Mericzay Karossa Irma, Erzsike stb. stb.
 A „Képes Családi Lapok” az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legelőkelőbb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden változatát felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.
 „Hölgyek Lapja” című havonként kétszer megjelenő dívatmelléklete a legújabb dívatképeket hozza s e mellett a magyar háziasszonyok valóságos szellemi titkára, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, melyet ne tárgyalna, s nemes olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná!
 Regénye létele külön beköthető négy kötet érdekes regényvel ajándékozza meg évenként az előfizetőit.
 Zöld horitka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, kozka- és ponttalányokkal és szórjévtényekkel, melyeknek megfizetői értékes jutalmakat kapnak.
 Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazonoknak, a kik ez iránt — legezelszerűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.
 A ki az egész évre szálló hat firtnyi előfizetési összeget 40 krajczár esomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak 4 regényt; a ki 3 firt előfizetési összeget 30 kr. esomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt, és a ki csak 1 firt 50 kr. negyedévi előfizetési díjjal 20 kr. esomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld ajánlva jutalmat.
 A ki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.
 Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyveskereskedésben.
 Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Budapest, Nagykoronateza 20. sz.
 Teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk.

Feltűnést keltő ujdonságok nők részére!
 Minden előképzettség nélkül lehet mértéket venni, mintázni és szabni a es. és kir. szabadalmazott
Excelsior szabászati készülék
 segítségével akár **gyermekruhát** akarunk készíteni, akár **legfinomabb női ruhát**. A pontos és sikeres mértékvesztésért és szabászatért jótállunk. Ezer meg ezer példa bizonyítja az
Excelsior szab. szabászati készülék
 ezelszerű voltát. Ennek egy háztartásból se szabadna hiányoznia.
 A kezelés igen egyszerű, sőt fiatal lányok részére is. — Az egész készülék ára, magyarázatokkal együtt minden nyelven csak **1 firt 50.** Szétküldés naponta kétszer utánvétellel. 1 firt 70 kr. előleges beküldése mellett a készülék bérmentve küldetik meg.
 Kizárólagos főraktár alulírott szabadalom tulajdonosoknál:
KELETY és ROTHMANN, Bécs
 II., Untere Donaustrasse 49. 6-12
 Főraktár Magyarhon részére Budapesten GÜTTLIB VILMOS-nál Andrassy-ut 49. sz. alatt.